

ΟΙ ΓΡΙΦΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥΣ

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ:

Οι δειρήνες ήχισαν στο μεγάλο Κάστρο επιστρατεύοντας όλους τους
κυνηγούς! Κρύος ιδρώτας έβρουσε τον Λούρα. Ήξερε ότι αν δεν έβρισκε τον
θυσανρό, θα έμενε άλλο ένα χρόνο στο χακί.
Δεν είχε χρόνο για χάσιμο. Άκουσε μια ψωνή μέδα του: Δίωκε δόξαν και
αρετήν. Σε πόλεμο όποιος σκοτωθεί μονάχα ζωή χάνει, μα παίρνει όνομα
αθάνατο κι αμάραντο στεφάνι!

Ομάδα “.....” Διατάζετε!

Λύση Γρίφου αρ. 1

Ο πρώτος γρίφος δίνει το σήμα στις ομάδες να ξεκινήσει το κυνήγι ενώ παράλληλα συνεχίζεται και το παραμύθι από εκεί που σταμάτησε. Η φράση «δίωκε δόξαν και αρετήν» δηλώνει το έμβλημα των οπλιτών και αξιωματικών του πεζικού πάνω στο οποίο αναγράφεται, δίνοντας έτσι το στοιχείο πως οι ομάδες πρέπει να ψάξουν κάτι σχετικό με τον ελληνικό στρατό. Η πρόταση « Σε πόλεμο όποιος σκοτωθεί μονάχα ζωή χάνει, μα παίρνει όνομα αθάνατο κι αμάραντο στεφάνι» παραπέμπει αυτολεξεί στην επιγραφή που υπάρχει στο άγαλμα του Αγνώστου Στρατιώτη στην πλατεία Ελευθερίας. Σε ένα δέντρο δίπλα στο άγαλμα υπήρχε τοποθετημένο ένα ταμπελάκι με το λογότυπο της ομάδας μας και τη φράση **«Ομάδα "....." Διατάξτε!»**. Οι ομάδες επιστρέφοντας στη Λότζια έπρεπε να «παρουσιαστούν» λέγοντας το όνομά τους για να πάρουν τον επόμενο γρίφο.

Απ' την προδοχή τράνταξαν οι κορώνες, όμως ο Λούφας που όλο το
βράδυ ψυλούσε σκοπιά, δεν έβλεπε και πάλι την ώρα για λήξη... λούφα!
Ξάπλωσε στα ξερά χόρτα συντροπιά με την ανάδα των ζώων, στους
πρόποδες του μεγάλου βουνού. Μελανές εικόνες ξεπιδούσαν μπροστά
τον. Ανάμεσα τους ξεχώρισε μια μορφή που τον θύμιζε τον αρχιψύλακα
Ρούκοννα με ένα μεγάλο μουντάκι, έτσι όπως θα ταίριαζε σε κάθε
Κριτικό αγωνιστή.
«Όχι! Είναι κρίμα! Δεν του 'πρεπε τέτοιο κακό!» μονολογούσε...

Καπετάν Ρούκουνas 18. Ε'

Λύση Γρίφου αρ. 2

Το σημείο, στο οποίο έπρεπε να κατευθυνθούν οι ομάδες, ήταν το στρατολογικό γραφείο Ηρακλείου στην περιοχή των Πατελών, εκεί που παλαιότερα στεγάζονταν οι «Στάβλοι του Μπαντουβά». Στο σημείο υπήρχε ταμπελάκι με τη φιγούρα του Καπετάν Ρούκουνα (βλ. 5^ο Κ.Κ.Θ.) και τη φράση «**Καπετάν Ρούκουνας 18. Ε΄**». Η φράση «συντροφιά με την ανάσα των ζώων» που υπάρχει μέσα στον γρίφο παραπέμπει στους στάβλους ενώ «το μεγάλο βουνό» δηλώνει την ονομασία του κεντρικού δρόμου όπου βρίσκονταν οι στάβλοι δηλ. την οδό Ολύμπου όπως είναι γνωστή (Καπέταν Μανόλη Μπαντουβά όπως ονομάστηκε αργότερα). Οι «μελανές εικόνες» αναφέρονται στην ταραγμένη εποχή του Εμφυλίου, κατά την οποία οι στάβλοι υπήρξαν σημείο φυλάκισης των κρητικών αντιστασιακών. Ο «αρχιφύλακας Ρούκουνας» θα μπορούσε να παραλληλιστεί με τον Γιάννη Ρουκουνάκη, έναν αντιστασιακό που αιχμαλωτίστηκε και δολοφονήθηκε εκεί.

$$18. \epsilon' = 20. \Delta'$$

Όλοι είχαν ξεχυθεί στους δρόμους με όρεξη.

- Λούφα, έχουμε μπροστά μας αγώνα δρόμου! Είπε το Κολλιτήριο.

- Ναι, και θυμάσαι τι είπε ο μπαμπάκος σου;

- Θα φάμε, θα πιούμε και νηστικοί θα κυνηγούμε!

- Αμ δε!!! Εγώ όχι μόνο θα φάω, αλλά θα πιω κι ένα κραδάκι!

Λύση Γρίφου αρ. 3

Η λύση του γρίφου ήταν το ψητοπωλείο «Κρασάς» στην περιοχή της Αλικαρνασσού. Οι φράσεις «Θα φάμε, θα πιούμε» και «όχι μόνο θα φάω» δηλώνουν πως στο σημείο όπου έπρεπε να σπεύσουν οι ομάδες υπήρχε φαγητό, ενώ το «κρασάκι» αποτελεί λογοπαίγνιο για την ονομασία του εστιατορίου. Η φράση «έχουμε αγώνα δρόμου» αναφέρεται στην οδό Σταδίου, εκεί όπου στεγάζεται το ψητοπωλείο. Οι ομάδες έπαιρναν από το σημείο τον επόμενο γρίφο καθώς και ένα εκπρωτικό κουπόνι από το κατάστημα.

Ο Λούφας έτρεχε βιαστικά. Ξαφνικά σταμάτησε και έστρεψε το βλέμμα του προς το κτήριο. Αισθανόταν ότι βρισκόταν κοντά σε ένα ακόμα στοιχείο, όμως μια μαχαιριά τον διαπέρασε. Μια μαύρη σελίδα στην ιστορία της πόλης μας.

Εισ την πολυθαύμαστον Κρήτι, με τη συνοδεία των ήχων των κανονιών της Έλλης, ο καπετάνιος με το μαυρισμένο τον κεφάλι, μοστραρισμένος με τη βελούδινη φορεσιά του, ζιτούσε τον οβολό σου.

Αναμνηστικό

Φόρος τιμής

Για όλους αυτούς που είχαν παθεί πριν
Για αυτούς που χάθηκαν μετά
Εις τη μνήμη
Της ελευθερίας
Των αγωνιστών
Της ιστορίας
Του έθνους
Για όλους αυτούς που πάλεψαν
Για να κρατήσουν ζωντανή τη μνήμη τους
Για όλους εμάς που οφείλουμε να σεβόμαστε
Την κληρονομιά των προγόνων μας.

Λύση Γρίφου αρ. 4

Ο γρίφος οδηγούσε τις ομάδες στο ιστορικό Ηρώο της πόλης μας στην πλατεία Ελευθερίας, ανάμεσα στις οδούς Βίγλας και Πεδιάδος. Το Ηρώο όπως είναι γνωστό είναι μια «μαύρη σελίδα στην ιστορία της πόλης μας» μιας και στέκει εγκαταλελειμμένο στην τύχη του ανάμεσα σε διεκδικητές ιδιώτες και αδιάφορους πολιτικούς φορείς. Η φράση «Εις την πολυθαύμαστον Κρήτην» παραπέμπει στην επιγραφή που υπάρχει στο Ηρώο (Εις την πολυθαύμαστον Κρήτην, την εξανθίσασαν άνθη τα τίμια η ευγνωμοσύνη). Η «συνοδεία των κανονιών της Έλλης» παραπέμπει στο γεγονός των εγκαρινίων του Μουσείου, ενώ η φράση «καπετάνιος με το μαυρισμένο κεφάλι, μοστραρισμένος με τη βελούδινη φορεσιά του» αναφέρεται στον Καπετάν Κόρακα, του οποίου το μαυρισμένο κρανίο αποτελούσε έκθεμα στο μουσείο. Στο κάτω μέρος του γρίφου υπήρχε η ένδειξη του barcode που έδειχνε στις ομάδες ότι στο σημείο χρειαζόταν το καρτελάκι τους. Οι ομάδες φτάνοντας στο σημείο έπρεπε να «ρίξουν τον οβολό» τους στον κουμπαρά που βρισκόταν τοποθετημένος στο σημείο, μια κίνηση η οποία δήλωνε και την οικονομική συμβολή των πολιτών εκείνης της εποχής στην ανέγερση του μουσείου. Τέλος δινόταν στις ομάδες κι ένα αναμνηστικό σημείωμα ως ένας ελάχιστος φόρος τιμής για τα μνημεία που χάνονται.

Ο Λούφας και το Κολλιτήριο συνέχισαν να περιπλανιούνται ώσπου χάσανε τα ίχνη ο ένας του άλλου πίσω από τους κορμούς των φιλόλιγνων δέντρων. Ο Λούφας ένιωθε ότι ήταν με την πλάτη στον τοίχο με τους κιόσους και τους ψοϊνικές να τον έχουν περικυκλώσει. Άκουγε δίπλα του τις ψωνές του πλήθους και ήξερε ότι θα έπρεπε να παλέψει με τη δίψα του, μιας και οι πιχές είχαν στερέψει.

Λύση Γρίφου αρ. 5

Η λύση του γρίφου βρισκόταν στην Τάφρο των Φοινίκων παραπλεύρως των τειχών μεταξύ των οδών Ν. Πλαστήρα και Πυράνθου. Οι αναφορές στους «κορμούς των ψιλόλιγνων δέντρων» και «περικυκλωμένος από κισσούς και φοίνικες» φωτογραφίζουν ως ένα βαθμό το σημείο ενώ παραπέμπουν συνειρμικά και στην ονομασία της τάφρου. Η φράση «με την πλάτη στον τοίχο» δηλώνει πως το σημείο, το οποίο έψαχναν οι ομάδες ήταν στα τείχη του Ηρακλείου, ενώ «οι φωνές του πλήθους» παραπέμπουν στο Εθνικό Στάδιο Ελευθερίας (Στάδιο του Κόρακα όπως είναι γνωστό) που βρίσκεται δίπλα στην τάφρο. Η φράση «έπρεπε να παλέψει με τη δίψα του, μιας και οι πηγές είχαν στερέψει» παραπέμπει στην πηγή που υπήρχε στην τάφρο των φοινίκων και που σήμερα «έχει στερέψει». Οι ομάδες φτάνοντας στο σημείο έπρεπε να περάσουν με επιτυχία μια παιχνιδιάρικη δοκιμασία, που σχετιζόταν με το νερό. Αφού έφερναν εις πέρας το παιχνίδι, έπαιρναν ένα αναμνηστικό μπλουζάκι ως πιστοποίηση για τη λύση του γρίφου.

Μετά από τόσο παιχνίδι ο Λούφας ένωθε τα μάτια του να κλείνουν. Είχε αφήσει κάτι στη μέση... Ήλπιζε ότι ο Μορφέας θα του έδινε την ευκαιρία να δει τη συνέχεια του ονείρου που τον είχε αφήσει σε αγωνία. Πόσο θα ήθελε αυτή τη στιγμή να είχε ένα στρώμα φτιαγμένο από το αγαπημένο του δέντρο! Αυτό ήταν μια τέλεια ιδέα!

Το όνειρό σου έγινε πραγματικότητα 9. Β'

Λύση Γρίφου αρ. 6

Η λύση του γρίφου ήταν το κατάστημα COCOMAT στη λεωφόρου Κνωσσού 191. Η αναφορά στο «Μορφέα» υποδηλώνει τον θεό του ύπνου και του ονείρου καθώς επίσης μέσα στο κατάστημα υπήρχε μία διαφημιστική αφίσα η οποία αναφερόταν σε αυτόν και δίπλα της υπήρχε το ταμπελάκι της «Λούφα και Παραλλαγή». Η φράση «στρώμα από το αγαπημένο του δέντρο» δηλώνει τα στρώματα από κοκοφοίνικα (υπάρχει αναφορά στο παραμύθι πως το αγαπημένο δέντρο του Λούφα είναι ο φοίνικας) που υπάρχουν στον εκθεσιακό χώρο του καταστήματος. Στο ταμπελάκι αναπαριστανόταν ο Λούφας να κοιμάται ενώ υπήρχε και η επιγραφή **«Το όνειρό σου έγινε πραγματικότητα 9. Β'»**.

Ο Λούφας κουντάινοντας συνέχισε το ψάξιμο. Τότε και μόνο
συνειδητοποιεί τα λεγόμενα του Μορφέα:

«Το όνειρό σου έγινε πραγματικότητα!»

Τα βήματά του τον έφεραν εκεί που βίωσε τις καλύτερες στιγμές
των παιδικών του χρόνων. Η σκέψη του τον οδήγησε ακόμα πιο
πίσω, στα λόγια του παππού του, σ' ένα ποίημα που περνούσε
από γενιά σε γενιά, κληρονομιά που δεν έπρεπε να λησμονηθεί
στο πέρασμα των χρόνων.

«Σ' αυτό το δρόμο μια ζωή η στράτα θα σε βγάλει
Αν ψάχνεις καταφύγιο από το χιταχάνι
Δυο μάρτυρες, οα δάσκαλος, να φέρεις να θυμάσαι
Μ' ακόμα και στο θάνατο, κυνηγημένος θα 'σαι»

Λύση Γρίφου αρ. 7

Η λύση του γρίφου ήταν το 8ο δημοτικό σχολείο Ηρακλείου στην οδό Ταξιάρχου Μαρκοπούλου 8. Η φράση «παιδικών χρόνων» αναφέρεται στην παιδική ηλικία κατά την οποία πηγαίνει ένα παιδί στο δημοτικό. Τα Σπιτάλια όπως είναι γνωστό το σημείο, είναι ένας ιστορικός χώρος για την πόλη του Ηρακλείου. Παλαιότερα στέγαζαν το χριστιανικό νοσοκομείο της πόλης ενώ λειτούργησε και ως γηροκομείο (εξού και η αναφορά «στου παππού»). Αποτέλεσε επίσης και καταφύγιο των διωκομένων από τους Τούρκους χριστιανών . Το γεγονός αυτό δηλώνεται στη φράση «Αν ψάχνεις καταφύγιο από το γιαταγάνι». Κατά την Τουρκοκρατία το οικοδόμημα χρησίμευε και ως ένα ανεπίσημο νεκροταφείο των σκοτωμένων χριστιανών και η φράση «Μ' ακόμα και στον θάνατο, κυνηγημένος θα 'σαι» παραπέμπει ακριβώς σε αυτό. Τα Σπιτάλια από το 1905 λειτούργησαν ως Παιδαγωγική ακαδημία και συγκεκριμένα στην αρχή ως αρρεναγωγεία και παρθεναγωγεία, στα οποία δίδασκαν άνθρωποι με λίγες γραμματικές γνώσεις, χωρίς ιδιαίτερη εξειδίκευση της παιδαγωγικής επιστήμης. Ήταν οι λεγόμενοι "διδάσκαλοι των δύο μαρτύρων". Η φράση «Δυο μάρτυρες σαν δάσκαλος να φέρεις να θυμάσαι» αναφέρεται σ' αυτούς. Ονομάστηκαν έτσι γιατί για να διοριστούν έπρεπε να καταθέσουν ενόρκως δύο μάρτυρες ότι είχαν φοιτήσει σε κάποιο σχολείο και γνώριζαν γραφή, ανάγνωση και άλλα στοιχεία γενικών γνώσεων. Οι ομάδες στο σημείο έβρισκαν ένα ταμπελάκι με τον Φωτιάσταμπα Τζάκιαμας (βλ. 7^ο Κ.Κ.Θ.) να λέει: **«Παρών!»**

«Όλα είναι αριθμικά, όλοι είναι ύποπτοι.»
Αυτά ήταν τα λόγια του Φωτιάσταμπα Τζάκιαμας και παρόλο
που ήθελε να βοηθήσει τον Λούφα, του έδειξε το δρόμο
διοτάζοντας να τον ακολουθήσει.
«Δρόμος στρωμένος με δόξας άνθι
Σε χειτονιά, που με όνομα ισαποδοτόλου,
τιν έχουμε μάθει
Τρεις Άγιοι μαρτυρήσαν που την πίστι τους κρατήσαν
Τάρχαρο νερό ακούμε και παιδιά που τραχουνδούνε»

Τον άφησα στα κρύα του νερού

Λύση Γρίφου αρ. 8

Ο γρίφος αυτός αποτέλεσε μια πρώτη γεύση που πήρατε από τη διοργανώτρια ομάδα «Λούφα και Παραλλαγή». Οι ομάδες εντόπιζαν το ταμπελάκι μας περιμετρικά της αυλής της εκκλησίας των Αγίων Κυρίλλου, Φιλοθέης και Εφραίμ επί της οδού Κλεάνθη. Ο Φωτιάσταμπα Τζάκιαμας «φοβόταν να πλησιάσει στο σημείο» ακριβώς επειδή υπήρχε νερό. Απέναντι από την Εκκλησία υπάρχουν οι Δεξαμενές της Δ.Ε.Υ.Α. Ηρακλείου. Αυτό δηλώνεται και με τη φράση «γάργαρο νερό ακούνε». Η φράση «με δόξας άνθη» παραπέμπει στην ονομασία της οδού Κλεάνθη (κλέος+δόξα). Οι ομάδες ήταν ήδη υποψιασμένες για τη λέξη κλέος (αρχαίων δόξα) εφόσον υπήρχε μέσα στο κρυπτο-σταυρόλεξο του φυλλαδίου του 10ου Κ.Κ.Θ. Η φράση «σε γειτονιά, που με όνομα ισαποστόλου την έχουμε μάθει» παραπέμπει στην ονομασία της περιοχής: Παπά Τίτου μετόχι αφού το όνομα Τίτος προέρχεται από τον ισαπόστολο Τίτο που εορτάζει η εκκλησία μας. Η φράση «Τρεις Αγίοι μαρτυρήσαν και την πίστη τους κρατήσαν» αναφέρεται στην τριμάρτυρη εκκλησία της περιοχής. Τα «παιδιά που τραγουδούνε» αναφέρονται για το λόγο ότι πολύ κοντά στο σημείο της λύσης υπάρχει παιδική χαρά. Το ταμπελάκι που εντόπιζαν οι ομάδες αναπαριστούσε τη νύφη (βλ. 4^ο Κ.Κ.Θ) και περιελάμβανε τη φράση **«Τον άφησα στα κρύα του νερού»**.

Στο μεταξύ ο μάχος Εφτακύκρυνθις απορούσε για το που είχαν πάει όλοι. Στεκόταν στο σημείο που συναντιόντουσαν τρία αχαθά του πολιτισμού και κοιτούσε προς τα πλοία. Αναπορώντας και ονειροπολώντας θυμήθηκε το μεγάλο Κάστρο μιας άγλης εποχής. Κάπου εκεί βλεπείς και ένας ευγενής άνεμος ψύδιζε τη σκέψη του από το χτες στο σήμερα.

Από κάτω, νέοι και νέες πλημμύριζαν τον τόπο.

Τώρα ήξερε που θα έπρεπε να σεβίρει το ελιξίριό του.
Ίσως αργώστε να τον χρειαζόταν κι ένα ευχάριστο διάλειμμα.

Λύση Γρίφου αρ. 9

Το σημείο που βρισκόταν η λύση του γρίφου ήταν το πάρκο Νεολαίας επί της οδού Ικάρου δίπλα στο γήπεδο του τένις. Η φράση «στο σημείο που συναντιόντουσαν τα 3 αγαθά του πολιτισμού» δηλώνει τη θέση απ' όπου παρακολουθούσε, μέσα στο γρίφο, ο Μάγος Εφτακύκρουθης και δεν είναι άλλη από την πλατεία Ελευθερίας (ένα αγαθό του πολιτισμού), στην οποία καταλήγει η λεωφόρος δικαιοσύνης (δεύτερο αγαθό) και η λεωφόρος δημοκρατίας (τρίτο αγαθό). Η φράση «κοιτούσε προς τα πλοία» δηλώνει πως το λιμάνι φαίνεται από το σημείο που στέκεται ο Εφτακύκρουθης ενώ ο «ευγενής άνεμος» παραπέμπει στην οδό Δούκος Μποφώρ. Ακριβώς «από κάτω» βρίσκεται το πάρκο Νεολαίας. Η φράση «Νέοι και νέες πλημμύριζαν τον τόπο» δηλώνει την ονομασία του πάρκου. Οι ομάδες για να λύσουν το γρίφο έπρεπε να πάρουν μέρος σε μια δραστηριότητα παρέα με το μάγο και αφού την αποπεράτωναν έπαιρναν δώρο ένα αναψυκτικό Φήμη - το «ελιξίριο» του Εφτακύκρουθι - πάνω στο οποίο αναγραφόταν η φράση «ΧΙΟΧΙΟΧΙΟΛΙ». Οι ομάδες, φέρνοντας το αναψυκτικό στη Λότζια έπαιρναν τον επόμενο γρίφο.

Ο μάχος Εφτακύκλυθης έστειλε τον Λούφα να βρει τον Siga Μιη Τοννρον στην οδό Χιοχιοχιόλι. Σιγά μιν τον έβρισκε με τέτοια πληροφορία! Ο μάχος φαίνεται ότι ήταν ο μόνος που δεν είχε συνειδητοποιήσει ότι είχε μεταφερθεί στην πραγματικότητα.

Περπατώντας ο Λούφας είδε δύο ύποπτους άντρες με στρατιωτικά και κρύφτηκε πίσω από τα πεύκα για να μιν τον δουν.

Φορούσαν διαφορετική στολή αλλά έμοιαζε σαν κάτι να τους συνδέει. Προσπάθισαν να συνεννοηθούν αλλά φαίνονταν χαμένοι στην μετάφραση! Ο άντρας με την ανοιχτόχρωμη στολή έδωσε στον άλλον ένα σημείωμα κι εκείνος μόλις το διάβασε το έκαψε. Ο Λούφας ένιωθε μπερδεμένος. Μόλις οι δύο άντρες το έβαλαν στα πόδια έτρεξε να διαβάσει το καμμένο σημείωμα. Προσπάθησε να ενώσει τα κομμάτια μα μόνο κάποιες λέξεις μπορούσε να διακρίνει.

ΟΔΟΣ

ΧΙΟΧΙΟΧΙΟΛΙ

ΧΙΟΧΙΟΧΙΟΛΙ

Λύση Γρίφου αρ. 10

Η λύση του δέκατου γρίφου ήταν στην Οδό Pierre Leostic. Οι ομάδες εντόπιζαν πάνω σε ένα φοίνικα στην αρχή της οδού μια ταμπέλα, όπως αυτές των οδών, με την ονομασία «**ΟΔΟΣ ΧΙΟΧΙΟΧΙΟΛΙ**». Η αναφορά στην οδό Χιοχιοχιόλι μέσα στο γρίφο είχε σαν στόχο να κατευθύνει τις ομάδες στην αναζήτηση οδού. Σ' αυτόν το γρίφο οι ομάδες έπρεπε να εντοπίσουν ότι πρόκειται για τον Γάλλο σαμποτέρ Pierre Leostic. Ο Pierre Leostic υπήρξε ο νεότερος από μια ομάδα σαμποτέρ της S.A.S, η οποία κατάφερε να καταστρέψει εχθρικό υλικό στο αεροδρόμιο Ηρακλείου κατά τη διάρκεια της Γερμανικής κατοχής (13 Ιουνίου 1942). Την ομάδα του σαμποτάζ αποτελούσαν τέσσερις Άγγλοι στρατιώτες, ο νεαρός Pierre Leostic που ήταν Γάλλος και ένας Έλληνας οδηγός, ο Κ. Πετράκης. Η φράση «άντρες με τη διαφορετική στολή» λοιπόν παραπέμπει στο γεγονός ότι τα μέλη της S.A.S ανήκαν σε διαφορετικές εθνότητες. Αυτό «που έμοιαζε να τους συνδέει» δεν είναι άλλο από το ίδιο το σαμποτάζ του αεροδρομίου. Οι λέξεις που περιέχονται στα καμένα χαρτάκια ήταν το κλειδί για τη λύση του γρίφου. Η πρώτη λέξη (Rendez-vous) είναι μια γαλλική λέξη που σημαίνει ραντεβού και παραπέμπει στη συνάντηση των σαμποτέρ ενώ η δεύτερη (Πέτρος) είναι ελληνική. Σύμφωνα με τη φράση «προσπάθησαν να συνεννοηθούν αλλά φαίνονταν χαμένοι στη μετάφραση» οι ομάδες έπρεπε να αντιστρέψουν γλωσσικά τις δύο λέξεις ώστε να προκύψει η λέξη ραντεβού και το όνομα Pierre (μετάφραση του Πέτρος από τα γαλλικά). Η λέξη «Six», που σημαίνει «έξι» στα γαλλικά δηλώνει τον αριθμό των σαμποτέρ της 13^{ης} Ιουνίου του 1942, ενώ η λέξη «S.A.S» δηλώνει την ομώνυμη αγγλική υπηρεσία στρατού, της οποίας μέλη ήταν οι έξι που πραγματοποίησαν το σαμποτάζ. Η φράση «πίσω απ' τα πεύκα» υποδηλώνει την περιοχή Τρία Πεύκα όπου υπάρχει η οδός Pierre Leostic. Οι ομάδες για να πάρουν τον επόμενο γρίφο έπρεπε να κάνουν ερωτική εξομολόγηση σε μια λάμπα μέσα στη Λότζια. Ένα επιπλέον στοιχείο για τον συγκεκριμένο γρίφο υπήρχε ως απάντηση μέσα στο κρυπτο-σταυρόλεξο και ήταν η λέξη «Σαμποτέρ», καθώς επίσης είχαμε προϋδεάσει τις ομάδες στην σελίδα του φυλλαδίου που αναγράφεται ο δεκάλογος του Λούφα πως η ονομασία Χιοχιοχιόλι πρόκειται για (φανταστική) οδό και αφού ο Μάγος εφτακύκρουθης (γίνεται αναφορά στην αρχή του γρίφου) νόμιζε πως ζούσε ακόμα στη φαντασία, έβλεπε την οδό με τη συγκεκριμένη ονομασία.

Το ένδοξο του στρατιγού Ροδολάνου τον έκανε να νιώθει κοντά
τον τον θησαυρό, όμως ένα σημαντικό στοιχείο τον ώθησε στην
αντίθετη κατεύθυνση!

Η μνήμη του τον ταξίδεψε στην Ελληνική επανάσταση, σε
εκκλησίες και σε κτήρια στα οποία οι άνθρωποι πάλεψαν με το
θάνατο για τη ζωή τους, τόσο κοντά το ένα με το άλλο!
Απόλλωνας, Διόνυσος, Ασκληπιός... Οι θεότητες ήταν πολλές,
όμως ο μύθος εκείνης τα συνδύαζε όλα. Τα σημεία αναφοράς της
διάσπαρτα και οι ονομασίες της πολλές, όμως βρέθηκε στο
κατάλληλο σημείο αντικρίζοντας τους τρεις φύλακες με το βλέμμα
τους στραμμένο προς το νότο, να φυλάνε τις αδιάτρευτες ψυχές.
«Θα βρίσκεσαι κι εσύ ένα βήμα πιο κοντά στο θησαυρό, όταν
ανταμώσουμε κάτω από τη θεά των όψεων!»

Λύση Γρίφου αρ. 11

Το σημείο, στο οποίο κατευθύνει ο γρίφος τις ομάδες είναι το Βενιζέλειο-Πανάνειο Γενικό Νοσοκομείο Ηρακλείου. Τα στοιχεία του γρίφου οδηγούν γεωγραφικά στο σημείο. Η φράση «Ελληνική Επανάσταση» υποδηλώνει την οδό 1821 από την οποία περνά η «μνήμη» του Επιθεωρητή Τι και χρησιμοποιείται για υποδείξει την κατεύθυνση από την οποία ξεκινά ο κυνηγός. Η φράση «κτήρια στα οποία οι άνθρωποι πάλευαν με τον θάνατο για τη ζωή τους» παραπέμπει σε νοσοκομείο. Η λέξη «Απόλλωνας» υποδηλώνει το Απολλώνειο Νοσοκομείο Ηρακλείου, το οποίο ενσωματώθηκε με το Βενιζέλειο ενώ η λέξη «Διόνυσος» υπονοεί τη βίλα Διόνυσος που βρίσκεται στην ίδια περιοχή. Ο «Ασκληπιός» ως ένας από τους σπουδαίους αρχαίους θεραπευτές αποτελεί ένα επιπλέον στοιχείο που κατευθύνει τις ομάδες στην αναζήτηση χώρου υγείας. Η φράση «3 φύλακες με το βλέμμα τους στραμμένο προς τον νότο» παραπέμπει στις τρεις προτομές που βρίσκονται στον προαύλιο χώρο νότια του νοσοκομείου. Η «θεά των Όφεων» υποδηλώνει το σήμα του νοσοκομείου, το οποίο απεικονίζει την αριστερή πλευρά της μινωικής αυτής θεότητας μαζί με τον σταυρό και τα αρχικά του νοσοκομείου. Η φράση «Τα σημεία αναφοράς της διάσπαρτα και οι ονομασίες της πολλές» υποδηλώνει πως η θεά των όφεων βρίσκεται σε διαφορετικά σημεία π.χ. ως αρχαιολογικό εύρημα στο μουσείο του Ηρακλείου ενώ αντιστοιχεί και σε θεά με πολλές ονομασίες. Τα σύμβολα που υπάρχουν στο τέλος του γρίφου είναι σύμβολα παλαιού κρητικού αλφαβήτου και δίνουν την χρονολογία 1953 (όπου $\diamond = 1000$, $\\\\\\\\\\\\\\\\ = 900$, $\bullet\bullet\bullet\bullet = 50$, $||| = 3$) κατά την οποία εγκαινιάστηκε το Βενιζέλειο. Η χρήση συμβόλων και θεοτήτων από την μινωική Κρήτη είχε ως στόχο να προσανατολίσει τις ομάδες προς το ανάκτορο της Κνωσού, κοντά στο οποίο βρισκόταν το σημείο που ψάχναμε. Οι ομάδες φτάνοντας εκεί συναντούσαν μέλη της «Λούφας και Παραλλαγή», δέχονταν τη σφραγίδα μας και επέστρεφαν στην Λότζια για να πάρουν τον επόμενο γρίφο. Η αρχική πρόταση του γρίφου «Το ένστικτο του στρατηγού Ροδολάνου τον έκανε να νιώθει κοντά του τον θησαυρό, όμως ένα σημαντικό στοιχείο τον ώθησε στην αντίθετη κατεύθυνση» μαρτυρά κατά κάποιο τρόπο πως ο θησαυρός ήταν στο περιπτεράκι της διοργανώτριας ομάδας στα Λιοντάρια.

Η αγωνία φαινόταν στα μάτια του Λουφάκη. Άρχισε να συνειδητοποιεί ότι μόνο με θαύμα θα έβρισκε το θησαυρό. Κατιφορίζοντας μια γνωστή μελωδία πλάνεψε τη σκέψη του. Ήταν τα τρία Τουρουνάκια που κάνανε πρόβα το τελευταίο τους σουζέ:

«Ύκει που βλέπεις μια φορά
Παίζουν γύρω τα παιδιά
Μα η αφίδα η ιερή
Θέλησε να εμφανιστεί
Τρεις φανήκαν στην αρχή
Μα αήρλος θα 'μενε ες αεί
Κι όλοι τον Θεό βλοχούσαν
Και τις βόμβες αψηφούσαν
Δύναμη είν' αριθμινή
Του πιστού η ανταμοιβή.»

Έπειτα τα τρία Τουρουνάκια κατευθύνθηκαν προς τη θάλασσα...
Είχαν πρεμιέρα απόψε!

Όπα!!! 17. Γ'

Λύση Γρίφου αρ. 12

Η λύση του γρίφου ήταν ο ναός του Αγίου Δημητρίου λιμένος Ηρακλείου μεταξύ των οδών μονής Αγκαράθου και Ι. Μαρίνη. Η λέξη «θαύμα» παραπέμπει σε άγιο ενώ η φράση «πλάνεψε τη σκέψη του» υποδηλώνει την οδό μαρτύρων 25^{ης} Αυγούστου, η οποία ονομαζόταν και οδός Πλάνης. Με τον τρόπο αυτό δηλώνεται ο δρόμος που «κατηφόριζε» ο Λούφας για να φτάσει στο σωστό σημείο και ο οποίος βρίσκεται πολύ κοντά στο ναό. Οι στίχοι από το «σουξέ» που τραγουδούσαν τα γουρουνάκια περιέχουν την ιστορία του ναού. Στον χώρο όπου βρίσκεται ο σημερινός ναός του Αγίου Δημητρίου, υπήρχε στις αρχές του αιώνα ένας μικρός λόφος. Με την πάροδο των χρόνων, ο λόφος αυτός κίνησε την περιέργεια των κατοίκων, οι οποίοι ανακάλυψαν ένα τμήμα της αψίδας του Ιερού, το οποίο απεικόνιζε τους τρεις Ιεράρχες (σήμερα έχει τοποθετηθεί στην θέση του, δηλαδή πίσω από την Αγία Τράπεζα). Με αφορμή την ανακάλυψη του τμήματος αυτού άρχισαν οι ανασκαφές, οι οποίες έφεραν στο φως ευρήματα που ανήκαν σε κτίσμα του 14ου αιώνα δηλαδή ενός ναού και μάλιστα αφιερωμένο στον Άγιο Μεγαλομάρτυρα Δημήτριο. Το γεγονός αυτό ευαισθητοποίησε τους Χριστιανούς κατοίκους της περιοχής, οι οποίοι μη έχοντας κοντινό ναό για τις ανάγκες τους, αποφάσισαν με δωρεές και προσωπικές εργασίες την ανέγερση του Ναού. Ο ναός εγκαινιάστηκε το 1916. Στην διάρκεια της γερμανικής επιθέσεως, ο ναός βομβαρδίστηκε με αποτέλεσμα να καταστραφεί ολοσχερώς. Αρχίζει να κτίζεται εκ νέου την δεκαετία 1950-60 και εγκαινιάζεται ξανά στις 15-6-1965. («Κι όλοι τον Θεό βλογούσαν , Και τις βόμβες αψηφούσαν»). Έκτοτε με τις φιλότιμες προσπάθειες τόσο των κληρικών όσο και των λαϊκών, ο ναός διακοσμείται, ανακαινίζεται και διασώζεται μέχρι και σήμερα. («Δύναμη είναι αληθινή, του πιστού η ανταμοιβή»). Στο σημείο, στον περίβολο της εισόδου του ναού, οι ομάδες εντόπιζαν το ταμπελάκι της «Λούφα και Παραλλαγή» πάνω σ' ένα δέντρο, το οποίο απεικόνιζε τα τρία γουρουνάκια (βλ. 9^ο Κ.Κ.Θ) και περιείχε τη φράση **«Όπα!!! 17. Γ' »**.

Η Κοκκινούσκουφίτσα όσο περνούσε η ώρα αχωνόταν μήπως ο Λούφας είχε ξεχάσει το ραντεβού τους. Δεν μπορούσε να τον φανταστεί για άλλο ένα χρόνο στο χακί και γι' αυτό είχε πάρει την απόφαση να τον βοηθήσει στην αναζήτηση.

Κοιτούσε την επιγραφή: ΨΙΛΙΚΑ - ΤΣΙΠΑΡΑ και ήλπιζε ότι ο αγαπημένος της δεν θα τα έκανε πάλι θάλασσα. Άρρωστε του το είχε πει ξεκάθαρα.

«Πρεμιέρα λύρας κοντυλιά μ' ακόρντα από λαούτο
Πάρε το δρόμο και θα βγεις μπρος στο σημείο τούτο»

Λύση Γρίφου αρ. 13

Η λύση του γρίφου ήταν το Λιμενικό περίπτερο στην παραλιακή λεωφόρο Ηρακλείου. Η φράση «ΨΙΛΙΚΑ - ΤΣΙΓΑΡΑ» αποτελεί λογοπαίγνιο που παραπέμπει σε περίπτερο και συνακόλουθα στο Λιμενικό περίπτερο Ηρακλείου. Η φράση «δεν θα τα έκανε πάλι θάλασσα» φανερώνει πως το σημείο που ψάχναμε ήταν κοντά στη θάλασσα, ενώ η φράση «Πρεμιέρα λύρας κοντυλιά μ' ακόρντα από λαούτο» υποδηλώνει το πρώτο κέντρο διασκέδασης με κρητική μουσική στο Ηράκλειο που ήταν το Λιμενικό περίπτερο (1963). Οι ομάδες φτάνοντας στο σημείο δέχονταν το φιλί της «Κοκκινοσκουφίτσας» ενώ με τον ερχομό τους στη Λότζια έπρεπε να μας πουν μια κρητική μαντινάδα για να πάρουν τον επόμενο γρίφο.

Επίσης άλλο ένα στοιχείο για τον συγκεκριμένο γρίφο βρισκόταν στο σκίτσο του φυλλαδίου με τα τρία γουρουνάκια και τον παππού τους να παίζει λύρα.

Η Κοκκινοσκουφίδα είπε στον Λούφα ότι είχε δει κάποιον με
σουρά να τριγυρνά ύποπτα εκεί γύρω.
Ο Λούφας κάλεσε με τον ασύρματο τον Κακό το Λύκο. Ήθελε να
δει αν τη λαμογιά την είχε κάνει πάλι αυτός. Αλλά ο Κακός ο
Λύκος του απάντησε με παράπονο:

Σαν τον μεθόκινι επόδωκα
και με ξορίζουν όλοι
και συ γελάς και δε ρωτάς
Ποιος μου 'κανε το μπόλι

Τώρα ο Λούφας ένιωθε τύψεις. Ο Λύκος δεν έφταιγε και έπρεπε
να του ζητήσει συγγνώμη... Μα στη σπηλιά του ποιος τολμά
έστω να πλησιάζει; Ένα κερύ ουγκιώρεσις καλύτερα ν' ανάψει!

Πέσε και παίρνε

Λύση Γρίφου αρ. 14

Η λύση του γρίφου βρισκόταν στην περιοχή της Χρυσοπηγής στην περίμετρο του ναού της Ζωοδόχου Πηγής. Η φράση «σαν τον μεσκίνη επόδωκα» παραπέμπει στους μεσκίνηδες, χαρακτηρισμός που χρησιμοποιούνταν για τους πάσχοντες από την νόσο του Χάνσεν. Οι χανσενικοί του Ηρακλείου κατοικούσαν απομονωμένοι στις σπηλιές της Χρυσοπηγής. Η αναφορά «στην σπηλιά» που υπάρχει στο γρίφο παραπέμπει σ' αυτό. Η φράση «Ένα κερί συγχώρεσης καλύτερα ν ανάψει» υποδηλώνει το ναό της Ζωοδόχου πηγής που βρίσκεται στην περιοχή. Οι ομάδες έπρεπε να εντοπίσουν το ταμπελάκι της «Λούφα και Παραλλαγή» στο οποίο εικονιζόταν ο Κακός Λύκος (βλ 7^ο Κ.Κ.Θ.) να λέει τη φράση **«Πέσε και παίρνε»**. Η φράση αυτή γινόταν πραγματικότητα στη Λότζια, αφού οι ομάδες για να πάρουν τον επόμενο γρίφο έπρεπε να κάνουν κάμψεις όπως επέβαλε ο στρατιωτικός χαρακτήρας του παιχνιδιού.

Ο Λούφας στεκόταν συλλογισμένος. Είχε περάσει καιρός από τότε, μα η βαριά ατμόσφαιρα είχε καταγραφεί στη μνήμη. Η κοινή μοίρα των ανθρώπων, σκεπτόταν, είναι μία κι εκείνη δεν γνωρίζει εθνότητες. Εκεί έμελλε να συμβεί η πιο ειρηνική συνύπαρξη των λαών του τόπου μας.

Λούφα και Παραλλαγή

Λύση Γρίφου αρ. 15

Η λύση του γρίφου βρισκόταν παραπλεύρως του γηπέδου του Ο.Φ.Η στην οδό Καντάνου. Τα στοιχεία που έδινε ο συγκεκριμένος γρίφος παρέπεμπαν στο εβραϊκό, στο χριστιανικό και στο αρμένικο νεκροταφείο που συστεγάζονταν σε εκείνο το σημείο κατά την εποχή της Τουρκοκρατίας. Η φράση «κοινή μοίρα των ανθρώπων» αναφέρεται στο θάνατο ενώ η φράση «δεν γνωρίζει εθνότητες» παραπέμπει στα νεκροταφεία των τριών εθνοτήτων που υπήρχαν στην πόλη μας από την αρχή της περιόδου της Τουρκοκρατίας. Το ταμπελάκι που ανακάλυπταν οι ομάδες στο σημείο αναπαριστούσε το λογότυπο της **«Λούφα και Παραλλαγή»**.

Ο Λούρας ένιωθε ότι έφτανε κοντά. Κοίταξε το ρολόι του. Είχε σταματήσει στις 11 και 10 ακριβώς. Σα να πάγωσε ο χρόνος, άκουγε ψωνές χαράς και ελπιδοφόρα «Χριστός ανέστη».

Δε θα μπορέσει με τίποτα να ξεχάσει αυτή τη μέρα. Θα χαραχτεί βαθιά μες στη μνήμη του. 1229 μέρες σκλαβιάς είχαν μόλις περάσει.

Λύση Γρίφου αρ. 16

Η λύση ήταν στην πλατεία 11ης Οκτωβρίου στην περιοχή του Μασταμπά μεταξύ των οδών Κυθήρων, Καστρινάκη και Παρασκευοπούλου. Η φράση «11 και 10 ακριβώς» που έδειχνε το «ρολόι του Λούφα» υποδηλώνει την ημερομηνία 11-10 (11 Οκτώβρη 1944), κατά την οποία αναχώρησαν τα στρατεύματα των Γερμανών από την πόλη του Ηρακλείου. Η φράση «άκουγε φωνές χαράς και ελπιδοφόρα Χριστός ανέστη» παραπέμπει στη μέρα της απελευθέρωσης κατά την οποία ακούγονταν οι καμπάνες του πολιούχου της πόλης Αγίου Μηνά και ο κόσμος φώναζε «Χριστός Ανέστη» δείχνοντας με αυτό τον τρόπο την ανάσταση που είχε επέλθει στις καρδιές του με την απελευθέρωση από τους Γερμανούς. Οι «1229 μέρες σκλαβιάς» φανερώνουν ακριβώς το χρονικό διάστημα της γερμανικής κατοχής στην πόλη του Ηρακλείου (από 1 Ιουνίου 1941 έως 11 Οκτωβρίου 1944). Οι ομάδες εντόπιζαν το ταμπελάκι της διοργανώτριας ομάδας, το οποίο απεικόνιζε τον Δούκα Φρατζέσκο Τοσκαρίνι (βλ. 1^ο Κ.Κ.Θ.) ενώ υπήρχε και η φράση **«Δούκας Φρατζέσκο Τοσκαρίνι 16. Β'»**

Ο Λουφας τωρα χρειαζοταν ενισχυσεις. Ηταν φως φαναρι οτι καποιος ειχε περασει απο εδω πριν απο αυτον. Την προδοχη του τραβηξε μια μεγαλη εικονα. Εμοιαζε σαν πολλες εικονες σε μια. Η θεα της σοφιας και ο Ταρραιος θεος ζηλευαν το μεγαλο Καστρο που εδτεκε επιβλητικα μεσα οτις δαφνες του, ενω ο λαμπρος μουσικος προσπαθουσε με την λυρα του να χαλινευσει την ψυχη του μανιακου θεου που ετρωγε τα παιδια του. Μα ολοι τους σαν αντικριζαν την εικονα της αβεσotis ψροχας εμεναν με το στομα ανοιχτο! Ο οικος της ψροχας τη μια συναντουσε τον ουρανο και την αλλη τον εχανε, μα παρ' ολα αυτα η ιδια απαραμιλλη μαχεια! Κατι παει λαθος η κατι λειπει... Σκεφτηκε ο Λουφας...

11. Θ'

Επιθεωρητής Κ... τι?

Λύση Γρίφου αρ. 17

Το σημείο στο οποίο έπρεπε να φτάσουν οι ομάδες ήταν ο κινηματογράφος Ολύμπια στην οδό Ινάτου. Ο γρίφος προσανατολίζει τις ομάδες στην αναζήτηση κινηματογράφου τόσο από τη λέξη «εικόνα» όσο και απ' την αναφορά σε συγκεκριμένους θεούς. Για παράδειγμα η «θεά της σοφίας» που δεν είναι άλλη από την Αθηνά παραπέμπει στον παλιό κινηματογράφο του Ηρακλείου: Αθηνά. Ο «Ταρραιος θεός» υποδηλώνει τον Απόλλωνα και συγκεκριμένα τον παλαιότερο κινηματογράφο Απόλλων που υπήρχε παλαιότερα στο Ηράκλειο. Κατά τον ίδιο τρόπο μέσα στο γρίφο δηλώνονται κι άλλοι κινηματογράφοι του Ηρακλείου (Κάστρο, Ορφέας, Κρόνος). Η φράση κλειδί που κατεύθυνε τις ομάδες στην αναζήτηση του κινηματογράφου Ολύμπια είναι «ο οικος της ασβεστης φλογας». Η φράση αυτή παραπέμπει στην πόλη Ολυμπία και συνεκδοχικά στο θερινό σινεμά Ολύμπια, το οποίο ψάχναμε. Η διαφορά στον τόνο των δύο λέξεων υπονοείται μέσα στο γρίφο από το γεγονός πως καμία λέξη μέσα στο γρίφο δεν τονίζεται. Έτσι εξηγείται και η φράση «κατι παει λαθος η κατι λειπει». Οι άτονες λέξεις του γρίφου παραπέμπουν και στην επιγραφή του κινηματογράφου Ολύμπια, στην οποία δεν υπάρχει τόνος καθώς έχει αποκολληθεί. Η φράση «τη μια συναντουσε τον ουρανο και την αλλη τον εχανε» χρησιμοποιήθηκε για να δηλώσει το γεγονός πως η οροφή του κινηματογράφου Ολύμπια ανοιγόκλεινε ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες. Οι ομάδες εντόπιζαν στο σημείο το ταμπελάκι της «Λούφα και Παραλλαγή», το οποίο απεικόνιζε τον Επιθεωρητή Τι (βλ. 3^ο Κ.Κ.Θ.) και περιελάμβανε τη φράση «**Επιθεωρητής Κ...τι; 11. Θ '**». όπου το «Κ...τι;» άφηνε να εννοηθεί ότι ο Επιθεωρητής ήταν ο Κλουζώ.

Οι σειρήνες του μεγάλου Κάστρου σταμάτησαν να ηχούν. Είχε ήδη νυχτώσει και ο θυσανρός δεν είχε βρεθεί. Κυνηγοί και στρατιώτες άρχισαν να υποχωρούν. Ο Λούφας έτρεμε ότι σκέψι ότι τον περίμενε άλλος ένας χρόνος θητείας. Αναρωτήθηκε για πρώτη φορά εκείνη την ημέρα για το ποιος ήταν ο πραγματικός θυσανρός: Το απολυτήριο του, ο θυσανρός που έφαχνε αναγκαστικά ή τα κτήρια που παρέμεναν ψάροι στους καιρούς να μας θυμίζουν γεγονότα στα οποία στάθηκαν μάρτυρες; Περνώντας πίσω από ένα τέτοιο κτήριο συνάντησε τον στρατηγό Ροδοβάνο.

«Κοίτα στρατιώτη», του είπε. «Αν ζούσες σε μια άρρη εποχή, θα ήσουν κι εσύ μέρος της ιστορίας του. Όλα έχουν χωριστεί, έτσι το θέλουν οι καιροί και τίποτα δε θυμίζει πια το παρελθόν. Ή μήπως όχι; Μόνο αυτοί που έλαβαν τη γνώση και αυτοί που ήταν δέσμιοι των εχθρών τους θα θυμούνται.»

Λύση Γρίφου αρ. 18

Η λύση του γρίφου ήταν το κτηριακό συγκρότημα των Δικαστηρίων- Περιφέρειας Ηρακλείου επί της λεωφόρου Δικαιοσύνης. Η φράση «πίσω από ένα τέτοιο κτήριο» οδηγούσε τις ομάδες στην είσοδο από την πίσω μεριά των Δικαστηρίων. Η φράση «Αν ζούσες σε μια άλλη εποχή, θα ήσουν κι εσύ μέρος της ιστορίας του» παραπέμπει στο γεγονός πως στο χώρο στεγάζονταν επί ενετοκρατίας οι στρατώνες του Αγίου Γεωργίου αλλά και αργότερα επί Τουρκοκρατίας ήταν το κτήριο του τούρκικου στρατού (κισλάδες) . Ως στρατιωτικός χώρος λειτούργησε περιστασιακά και κατά τη γερμανική κατοχή. Η φράση «Όλα έχουν χωριστεί, έτσι το θέλησαν οι καιροί» δηλώνει τη σημερινή λειτουργία του συγκροτήματος, το οποίο έχει χωριστεί σε τρία τμήματα όπου στεγάζονται οι σπουδαιότερες δημόσιες υπηρεσίες (Δικαστήρια- Νομαρχία- Ειρηνοδικείο- Φρουρά Ηρακλείου). Η φράση «τίποτα δε θυμίζει πια το παρελθόν. Ή μήπως όχι» υποδηλώνει πως το συγκρότημα θυμίζει κάτι από το παρελθόν λόγω της πύλης των δικαστηρίων η οποία προέρχεται από τη μονή Φραγκισκανών και η πρόσοψη της Περιφέρειας έχει εντοιχισμένα κομμάτια από ευρήματα της Κνωσού. Η φράση «Μόνο αυτοί που έλαβαν την γνώση» παραπέμπει στην περίοδο της Κρητικής Πολιτείας κατά την οποία το κτήριο φιλοξένησε το Γυμνάσιον Ηρακλείου και το 1921 στέγασε το 2ο Γυμνάσιο της πόλης. Η φράση «αυτοί που ήταν δέσμιοι των εχθρών τους θα θυμούνται» αναφέρεται στα κρατητήρια που υπήρχαν στο υπόγειο του συγκροτήματος επί τουρκοκρατίας αλλά και στο γεγονός πως επί ενετοκρατίας πραγματοποιούνταν στο βορειοδυτικό τμήμα των σημερινών δικαστηρίων εκτελέσεις δι' απαγχονισμού. Οι ομάδες στην πίσω πλευρά των Δικαστηρίων εντόπιζαν τον «Επιθεωρητή Κλουζώ» από τον οποίο έπαιρναν και τον τελευταίο γρίφο.

17. Α'

Επιτέλους!!! Ο Λούφας το έβρισε!!!

Κατάφερε να αποκρυπτογραφήσει τον κώδικα. Τώρα ήξερε που θα έβρισκε τον κλέφτη. Άνοιξε τον ασύρματο να καλέσει ενισχύσεις αλλά ο μόνος που αποκρίθηκε ήταν το Κορλιτήρι. Ήξερε πλέον ότι η δουλειά είχε γίνει εκ των έσω. Αποφάσισε λοιπόν να μιλήσει συνθηματικά:

-Κορλιτήρι, δώσε προσοχή,

1. Φόρος τιμής στον Φωτιάδαμπα Τζάκιαμας που συνοδεύει την Κοκκινοσκουφίτσα με κουμπάρο τον Επιθεωρητή στα τρία Τουρουνάκια. Φόρος τιμής.
2. Στο τονίζω, ο Επιθεωρητής είναι ο κουμπάρος της Κοκκινοσκουφίτσας.
3. Ο Φωτιάδαμπα Τζάκιαμας παίρνει την Κοκκινοσκουφίτσα και την πάει στα τρία Τουρουνάκια.
4. Επιτέλους, ο Φωτιάδαμπα Τζάκιαμας, η Κοκκινοσκουφίτσα και ο Επιθεωρητής συναντήθηκαν.
5. Ο Εφτακύκλινθις παρέα με τον Επιθεωρητή αποδίδουν φόρο τιμής στον Άγνωστο.

-Μήνυμα ερήνης, είπε το Κορλιτήρι.

-Σε περιμένω στο σημείο, όβερ. Αποκρίθηκε ο Λούφας.

Ζέστανε με για να δεις
Την άλλη όψη της γραφής

Ζέστανε με από κάτω
για να 'ρθουν τα πάνω κάτω

- - - - -

--	--	--	--

Προς: Λούρα Λουράκι

ΑΥΓΟΡΑ ΚΑΙ ΠΑΝΑΜΗ

ΑΥΓΟΡΑ ΚΑΙ ΠΑΝΑΜΗ

ΑΥΓΟΡΑ ΚΑΙ ΠΑΝΑΜΗ

ΑΥΓΟΡΑ ΚΑΙ ΠΑΝΑΜΗ

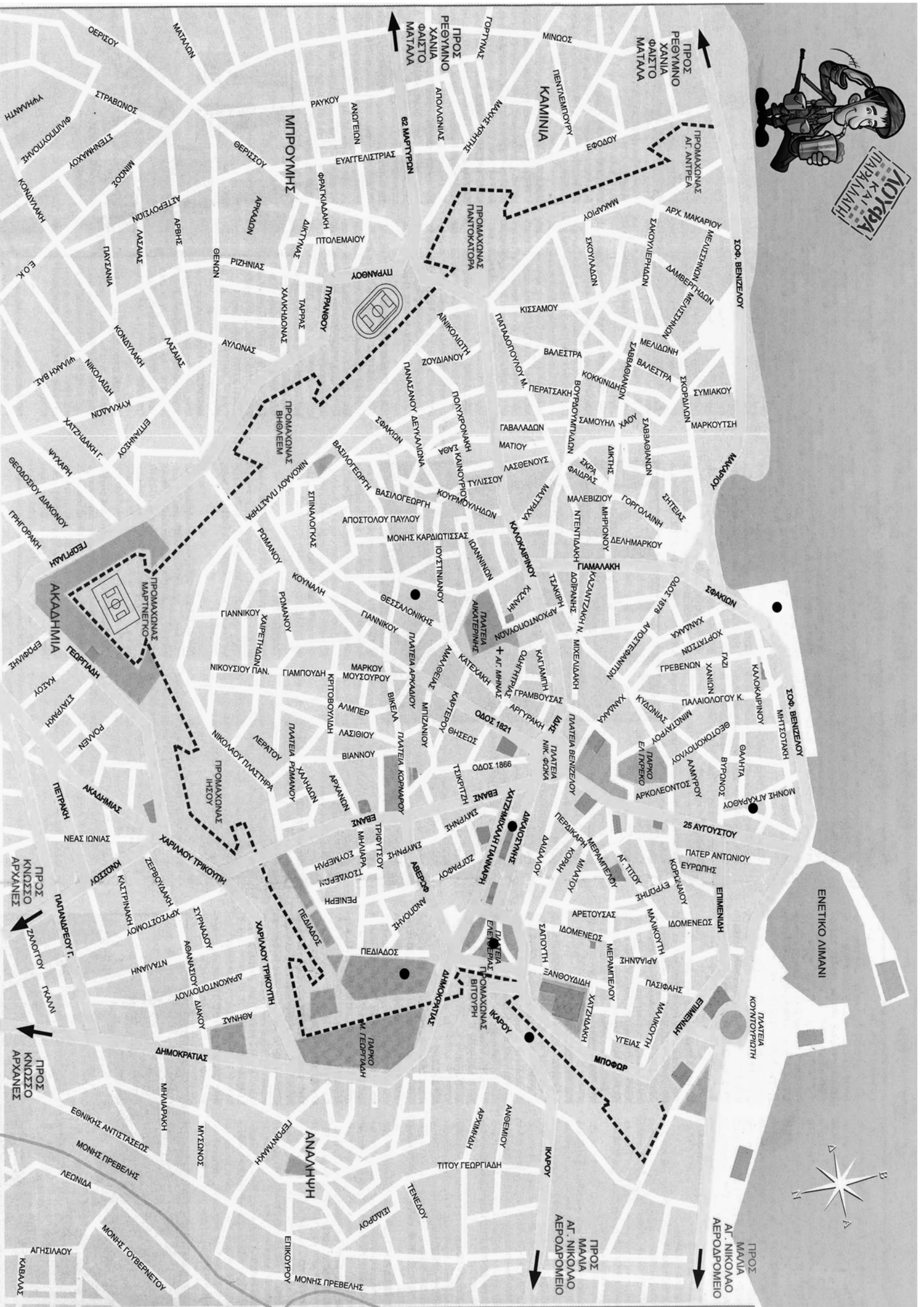
Δ Ο Υ Κ Ε Τ Ο

1	2	3	9
---	---	---	---

Προς: Λούφα Λουφάκη

ΑΝΤΡΑ
ΠΑΡΑΛΙΑΝΗ

Λύση Γρίφου αρ. 19

Οι ομάδες σαν τελευταίο γρίφο παραλάμβαναν ένα φάκελο που περιείχε α) έναν χάρτη της πόλης του Ηρακλείου (εντός των τειχών) με σημειωμένα έξι σημεία β) ένα χειρόγραφο σημείωμα και γ) τον γρίφο Νο19. Σε αρκετά από τα σημεία που οδηγούσαν οι προηγούμενοι γρίφοι είχαν σημειωθεί κάποιοι κώδικες πάνω στα ταμπελάκια που εντόπιζαν οι ομάδες. Τέτοιοι κώδικες υπήρχαν επίσης και μέσα σε κάποιους γρίφους. Οι κώδικες αυτοί αντιστοιχούν σε γράμματα που υπάρχουν στα κουτιά του σταυρολέξου από το «κρυπτοσταυρόλεξο» του φυλλαδίου του 10^{ου} Κ.Κ.Θ. Για παράδειγμα ο κώδικας 18. Ε' αντιστοιχεί στον 18^ο ορισμό (Κρητική γωνία δρόμου ή κτίσματος) και στο 5^ο (Ε') γράμμα του λύματος ρούκουνας δηλαδή το γράμμα **Ο** (όμικρον). Με τη λογική αυτή δόθηκαν τα εξής γράμματα (κατά σειρά όπως αναγράφονται παραπάνω): α)Ο, β)Ο, γ)Ε, δ)Τ, ε)Λ, στ)Υ, ζ)Κ. Με το σωστό αναγραμματισμό προέκυπε η λέξη **ΛΟΥΚΕΤΟ**. Εκτός όμως από τους κώδικες κάποιοι γρίφοι περιείχαν στο κάτω μέρος τους και από έναν αριθμό. Το χειρόγραφο σημείωμα που παραλάμβαναν οι ομάδες στον τελευταίο γρίφο αποκάλυπτε τον τέταρτο αριθμό. Αυτό γινόταν με τον εξής τρόπο: αν κάποιος ζέσταινε με έναν αναπτήρα το χειρόγραφο (εξού και η αναφορά στον αναπτήρα στον δεκάλογο του Λούφα μέσα στο φυλλάδιο) από την πίσω πλευρά εξαφανίζονταν τα γράμματα και στη θέση τους εμφανίζονταν τα γράμματα **δ υ ο**. Τα στιχάκια του χειρογράφου έδιναν τις οδηγίες για τον τρόπο που θα εμφανιζόταν ο τελευταίος αριθμός. Ο αριθμός που προέκυπε ήταν:

1	2	3	9
---	---	---	---

Η λύση του 19^{ου} και τελευταίου γρίφου ήταν στην περιοχή Βίγλα. Στο μνημείο των πεσόντων προσκόπων περίμενε ο Λούφας κάτω από το αγαπημένο του δέντρο. Οι φράσεις «Επιτέλους!!! Ο Λούφας το έλυσε!!! Κατάφερε να αποκρυπτογραφήσει τον κώδικα» παραπέμπουν στο γεγονός ότι οι ομάδες έπρεπε να έχουν αποκρυπτογραφήσει τους κώδικες που τους δόθηκαν σχηματίζοντας τη λέξη ΛΟΥΚΕΤΟ καθώς επίσης να έχουν συγκεντρώσει και τον τετραψήφιο αριθμό. Τα «συνθηματικά» λόγια του Λούφα οδηγούσαν τους κυνηγούς στην περιοχή της Βίγλας με τον εξής τρόπο: τα σημεία που είχαν σημειωθεί πάνω στο χάρτη δεν ήταν άλλα από αυτά των λύσεων κάποιων γρίφων. Τα σημεία που σημειώθηκαν ήταν όλα εντός των τειχών της πόλης. Οι ομάδες ενώνοντας με τον σωστό τρόπο τα σημεία αυτά πάνω στο χάρτη σχηματιζόταν κάθε φορά ένα κεφαλαίο γράμμα της ελληνικής αλφαβήτου. Τα συνθηματικά λόγια ήταν

χωρισμένα σε 5 μέρη. Το κάθε μέρος απ' αυτά έδινε κι ένα γράμμα. Τα συνθηματικά αποδίδονται ως εξής:

Στο πρώτο μέρος ενώνοντας τα σωστά σημεία των λύσεων πάνω στο χάρτη σχηματιζόταν το γράμμα **B**.

Στο δεύτερο μέρος σχηματιζόταν το γράμμα **I** ενώ η φράση «στο τονίζω» υποδήλωνε πως η λέξη τονίζεται σ' αυτό το γράμμα. Στο τρίτο μέρος σχηματιζόταν το **Γ**, στο τέταρτο το **Λ** και στο πέμπτο το **A**.

Η ομάδα που θα έφτανε πρώτη στο σημείο, αφού ο γρίφος αναφέρει «σε περιμένω στο σημείο, όβερ», και θα έδειχνε στον Λούφα, που περίμενε εκεί, συμπληρωμένο το χειρόγραφο με τη λέξη ΛΟΥΚΕΤΟ και τον αριθμό 1239 ανακηρυσσόταν νικήτρια του 10^{ου} Κ.Κ.Θ. Η νικήτρια ομάδα τέλος μαζί με το Λούφα κατευθυνόταν στο «καψιμί» της Λούφας στα Λιοντάρια. Ο αριθμός 1239 υποδήλωνε τη χρονολογία που χτίστηκε η βασιλική του Αγίου Μάρκου, έξω από την οποία υπήρχε το περιπτεράκι της «Λούφα και Παραλλαγή». Εκεί ήταν τοποθετημένο ένα λουκέτο με κωδικό. Σχηματίζοντας οι νικητές τον σωστό τετραψήφιο αριθμό άνοιγε η πόρτα και πιανόταν ο κλέφτης του θησαυρού που ήταν ο Ροζ Πάνθηρας με τον θησαυρό που περιείχε μέσα το μεγάλο ροζ διαμάντι.

Το αναμνηστικό που βρισκόταν μέσα στο δεντούκι

Ο Λούφας κατάφερε με τη βοήθεια των κυνηγών να βρει το θησαυρό.

Ο κλέφτης πιάστηκε και ο Λούφας έχει πλέον στα χέρια του το πολυπόθητο απολυτήριο.

Δέκα χρόνια θητείας μόλις τελείωσαν. Τώρα συνειδητοποιεί πως ο πραγματικός θησαυρός είναι η ίδια η αναζήτησή του, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα.

Το απολυτήριο του Λούφα που παρέλαβε η νικήτρια ομάδα

ΓΕΝΙΚΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ Κ.Κ.Θ

Δ/ΝΣΗ ΧΙΟΧΙΟΧΙΟΛΙ

ΜΟΝΑΔΑ: Κυνηγών Κρυμμένου Θησαυρού Ηρακλείου

ΒΕΒΑΙΩΣΗ

Η ομάδα ΧΟΙΡΟΚΙΝΗΤΟΙ
γραμμένη στα Μητρώα Κυνηγών Κρυμμένου Θησαυρού του Δήμου Ηρακλείου.

ΒΕΒΑΙΩΝΕΤΑΙ

Ότι εκπλήρωσε τις κυνηγετικές της υποχρεώσεις για το 10^ο Κυνήγι Κρυμμένου Θησαυρού.

Κατατάχθηκε στη μονάδα του μεγάλου Κάστρου την 2 Μαρτίου 2003.

Απολύθηκε από τη μονάδα Κυνηγών Κρυμμένου Θησαυρού Ηρακλείου
την 19-02-2012.

με ειδικότητα: ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ ΚΥΝΗΓΟΥ

Του ανατέθηκαν καθήκοντα: Να βρει το θησαυρό και να τον επιστρέψει στη βάση του.

Ηράκλειο 19 Φεβρουαρίου 2012

Η ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΡΙΑ ΟΜΑΔΑ

Μερικά ακόμα στοιχεία που δίνονταν στο φυλλάδιο ήταν τα εξής:

- Σχετικά στην αρχή του παραμυθιού ο Λούφας αναφέρεται σε έναν χαρακτήρα με επιμονή με κάποιες συγκεκριμένες ονομασίες όπως «ψιψινούλα» και «γατάκι» που υποδηλώνει τον χαρακτήρα Ροζ Πάνθηρα.
- «Ο Λουφάκης και το Κολλητήρι αράζουν στο λόφο, κάτω από τον αγαπημένο τους φοίνικα.» όπου ο λόφος υποδηλώνει την περιοχή Βίγλα ενώ στο συγκεκριμένο μέρος, μέσα στη παιδική χαρά υπάρχει ένας φοίνικας όπου εκεί ήταν αραχτός και ο Λούφας στην λύση του τελευταίου γρίφου. Επίσης το εξώφυλλο του παραμυθιού δείχνει πως η σκοπιά βρισκόταν σε έναν λόφο και από εκεί κλάπηκε ο θησαυρός.
- Όταν ο Λούφας ξύπνησε από το όνειρο αναφέρεται σε μία «μυστηριώδης πέτρα» η οποία υποδηλώνει το ροζ διαμάντι όπου ήταν ο θησαυρός του 10ου Κ.Κ.Θ.
- Μέσα από το κρυπτο-σταυρόλεξο ο 7ος ορισμός όπου η σωστή απάντηση ήταν η λέξη «Σπιναλόγκα» πρόδιδε κατά μία έννοια τον 14^ο γρίφο όπου αναφερόταν σε χανσενικούς όπου στο Ηράκλειο ζούσαν στην περιοχή Μεσκηνιά.
- Ο ορισμός «Καλλιτεχνική οδός» όπου η απάντηση ήταν Ζωγράφου, πρόδιδε κατά μία έννοια τον στυλ μερικών από τους γρίφους μας που κάναμε λογοπαίγνια με κάποιες οδούς, όπως «ευγενής άνεμος», «ελληνική επανάσταση» κλπ.
- Ο ορισμός «Παλιό θερινό σινεμά» φωτογράφιζε όχι μόνο την σωστή απάντηση που ήταν το Αλάμπρα αλλά και όλα τα άλλα. Ένα από αυτά ήταν το θερινό σινεμά Ολύμπια που ήταν η λύση του 17^{ου} γρίφου.
- Ένας από τους ευεργέτες του Ηρακλείου ήταν και ο Καπετανάκης, όπου εργαζόταν στο χριστιανικό νοσοκομείο (8^ο δημοτικό) που ήταν η λύση του 7^{ου} γρίφου.
Η λέξη «Καπετανάκης» βρισκόταν στο κρυπτόλεξο, αλλά δεν ταίριαζε μέσα στο σταυρόλεξο.